

[Niels Westerby.]

og dér vil u-landsspørgsmål jo blive rejst på samme måde som hidtil, og debatterne kommer ud til befolkningen.

Vi mener, det er en fordel også at have et udvalg som her foreslået for virkelig at få gang i u-landsarbejdet og give folketingsen en mere central stilling i bestræbelserne for at få dette arbejde fremskyndet og forbedret og effektiviseret. Vi støtter altså forslaget med glæde.

Minister Hans Sølvhøj: Hr. Per Møller omtalte korrekt, at regeringen ikke havde givet udtryk for betænkelighed, da dette forslag fra venstres side blev genfremsat. Jeg kan sige, at regeringen fortsat ingen ængstelse nærer ved det pågældende forslag, men det må efter vor opfattelse være folketingets egen sag at afgøre, hvilke arbejdsformer tinget ønsker at anvende i behandlingen af u-landsspørgsmål. Hvad enten man i denne sag måtte ønske den ene eller den anden arbejdsform, vil regeringen naturligvis bestræbe sig for at give folketingsen så fyldig orientering som muligt.

Måtte jeg som svar til hr. Poul Dams forståelige ønske om at få den u-landsredagørelse — jeg kan også sige den u-landsplan — som folketingsen har ønsket, sige, at denne plan nærmer sig sin færdiggørelse og vil kunne forelægges det høje ting i denne måned.

Per Hækkerup: Jeg kan desværre ikke, som minister Hans Sølvhøj, sige at hr. Per Møller citerede den socialdemokratiske ordfører korrekt. Det er rigtigt, at den socialdemokratiske ordfører gav udtryk for almindelig velvillighed over for tanken, og det er igen udtryk for den stærke positive interesse, vi har for u-landsarbejdet, men det er lige så rigtigt, at den socialdemokratiske ordfører samtidig pegede på, at det jo her var et spørgsmål om folketingets arbejdsorden og et spørgsmål om, hvor mange stående udvalg folketingsen skulle have, og hvilke funktioner disse udvalg skulle have; derfor anmodede han om, at sagen blev henvist til behandling i udvalget for forretningsordenen, som er det for folketingsen kompetente udvalgsorgan, og under drøftelserne dér har altså et flertal af udvalget fundet, at der er fuldt tilstrækkelige

muligheder for, at folketingsen kan få de oplysninger, som folketingsen måtte ønske, og at der kun ville blive tale om — hvad jeg i øvrigt forstår partiet venstre normalt vender sig imod — overlapning, overadministration, dobbeltbehandling af sager og oven i købet med en vis mulighed for en forflygtigelse af ansvaret imellem udvalgene. Jeg tænker her særlig på finansudvalgets specielle ansvar for de finansielle sider af u-landsproblemernes behandling.

Ud fra denne motivering er det, at vi har taget vort standpunkt til forslaget, og jeg understreger, at der ikke heri ligger nogen som helst afvigelse fra det synspunkt, som den socialdemokratiske ordfører gav udtryk for ved første behandling, da han anmodede om at få sagen henvist til behandling i udvalget for forretningsordenen.

Ordføreren for forslagsstillerne (Per Møller): Det forekommer mig, at de bemærkninger, vi har hørt her, ikke har bidraget til at skabe større klarhed, men snarere til at understrege det mystiske moment i sagen, idet vi nu hører fra to sider, at man begrunder afvisningen vidt forskelligt. Først understreger fru Else-Merete Ross, at der absolut er behov for, at der bliver gjort noget mere for at orientere folketingets medlemmer i u-landsproblematikken. Hun understregede det nødvendige i, at man gav en rimelig mulighed for, at folketingets medlemmer kunne gå i dybden af spørgsmålet. Herefter hører vi så hr. Per Hækkerup understrege, at der for øjeblikket allerede er fuldt tilstrækkelige muligheder for at drøfte og dybdepløje disse problemer. Men ligegyldigt om det ene eller det andet synspunkt anlægges, så slutter man altså med at sige, at man anbefaler at afvise venstres forslag. Jeg synes, indtrykket er noget mystisk.

Jeg kunne ikke helt forstå, at fru Else-Merete Ross nævnede, at den radikale tilslutning til partiet havde været betinget af, at et sådant særligt udvalg ikke udelukkede debatter her i folketingsen om u-landsspørgsmål. Jeg kan stadig ikke se, at et sådant fast udvalg skulle udelukke noget sådant, men jeg kan da her svare med at bringe et citat af den daværende udenrigsminister, hr. Per Hækkerup, fra Folketingsstidende 1966-67 sp. 835, hvor han siger: